

tón přeninarodženy psched wschitkimi stworjenjemi, niz tón přenistworjeny bje wschitkimi stworjenjemi. Kiž je jasnosć Božeje krašnosće a podobnosć Božeho bycza, kiž nješe wschitke wězy se swojim móžnym słowom, tón je wučisćenje našich hrěchow sczinił psches swoju krej a so přnył k prawizy na stol najwjetšeje krašnosće we wyškosći. Wón je to wumóženje dokonjal se swobodneje, njesažłuzeneje lubosće. My sebi to s ničim njejsmy sažłuzili. Kiž jeho najprjódzy se swojimi hrěchami a potom s hosdzemi kschizowachu, so bjes wole s tym czinili, so jeho lubosć czim jasnišo na swětlo wustupi. — — Nětko staj sebi hišće junkróc psched woczy wschitku huadu Božu. Bóh je swojeho jenicžeho narodženeho Ssyna, swoje wěrne snamjo do našeho czěka podał. To je huada. Tutón Ssyn je so sa naš woprowal a naš wumóhl psches swoju drohu krej. To je sažo huada. Po tutym wumóženju a psches tute wumóženje smy dostali wodacze hrěchow. To je sažo huada. Wot našich hrěchow wučisćenych czini naš Bóh měšczanow w kralestwje swojeho lubeho Ssyna, teho Ssyna swojeje lubosće, hdžež smy tuteje lubosće s nim dželomni. To je sažo huada. A tak se Ssynom sjenoczeni smy sobuherbojo jeho krašnosće, smy hódni sczinjeni k runemu herbstwu swjatych we swětle. Twój Kujes je s njeješ dele pschischol a je so skhodžeńk po skhodžeńku ponižował hač na kschiz, so by tebe wot twojeho sažłuzeneho kschiza skhodžeńk po skhodžeńku posběhowal hač do njeješ. To je zyłosć Božeje huady. — Je Boža huada twoja? Masch ju w žiwej wěrje? Hdž ju masch, so bohaty, jara bohaty człowjek. Dha, dha budza hodny tebi sbóžny swjedžeń, kaž by sam tamnu přenju hodownicžku sobu na polu pschi Bethlehemje stal a tam se spěwanja jandzelow se swojinaj wuschomaj sebi wusłuschal: „Slaj ja pschipowjedam tebi wulke wješele, kotrež so tebi dostacž budze; pschetož tebi je so dženža tón Sbóžnik narodžil, kotryž je Khrystus tón Kujes, w Dawitowym měsće. Dha, dha budze tebi tež twój smertny džeń sbóžny džeń. Derje wiša nad nim hišće pschezo to czežke słowo: „Smjercž je hrěchow msda“, derje wupschěstrje wyschnosć czěmnosće runje na smjertnym ložu hišće swojej smneje ruzy sa tobu; ale dokelž so ty hódny sczinjeny k runemu herbstwu swjatych we swětle, dha czi tute swětlo do tamneje czěmnosće sašwěczi a wěczny džeń